

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

appellante,

**tegen de uitspraak in zaak no. AWB 05/50472 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 22 mei 2007 in het
geding tussen:**

appellante

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 13 oktober 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 22 mei 2007, verzonden op 7 juni 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 4 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 18 juli 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Schuurman, ambtenaar van Staat.

w.g. Horstink-von Meyenfeldt
Lid van de enkelvoudige kamer

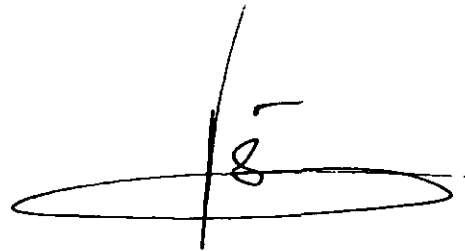
w.g. Schuurman
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 15 augustus 2007

282-501.

Verzonden: 15 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a large, stylized 'V' or 'S' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Novenzittingsplaats Groningen, vreemdelingenkamer

Zaaknummer: Awb 05/50472

Uitspraak in het geschil tussen:

geboren op
van Burundische nationaliteit,
V-nummer
eiseres,
gemachtigde: mr. T.H.G. Schuringa, advocaat te Groningen,

en

DE MINISTER VAN JUSTITIE,
voorheen DE MINISTER VOOR VREEMDELINGENZAKEN EN INTEGRATIE,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
vertegenwoordigd door mr. D. Schuldink, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geding

- 1.1. Op 24 oktober 2003 heeft eiseres een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Verweerder heeft bij beschikking van 13 oktober 2005 afwijzend op de aanvraag beslist.
- 1.2. Bij beroepschrift van 10 november 2005 heeft eiseres tegen de hiervoor genoemde beschikking beroep ingesteld. De gronden van het beroep zijn bij schrijven van 8 december 2005 ingediend bij de rechtbank.
- 1.3. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiseres toegezonden en haar in de gelegenheid gesteld om nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.4. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 16 februari 2007. Eiseres is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Rechtsoverwegingen

Feiten en standpunten van partijen

- 2.1. Eiseres heeft het navolgende -samengevat weergegeven- aan haar asielaanvraag ten grondslag gelegd. Eiseres is afkomstig uit Burundi.

Eiseres heeft met haar ouders vanaf 1988 tot begin 2003 in de Democratische Republiek Congo gewoond. Haar vader had op een gegeven moment besloten om met het gezin terug te keren naar Burundi. Eiseres heeft haar land van herkomst verlaten nadat haar ouders waren gedood op 25 september 2003. Eiseres vreesde zelf ook te zullen worden gedood en omdat zij verder niemand kende in Burundi is zij vertrokken. Eiseres heeft daarbij verklaard dat het leven voor een vrouw in Burundi moeilijk is en dat je geld nodig hebt als je naar school wilt. Omdat de ouders van eiseres waren gedood heeft zij haar toevlucht gezocht bij een vriend van haar vader. Eiseres werd gedwongen tot seks door [redacted] totdat de echtgenote hen daarbij betrapte. De echtgenote eiste het vertrek van eiseres. [redacted] kwam twee dagen daarna thuis met een man, [redacted] genaamd, waarmee eiseres op 3 oktober 2003 haar land van herkomst verliet.

2.2. Verweerder heeft bij het bestreden besluit de aanvraag van eiseres afgewezen nu eiseres naar het oordeel van verweerder niet aannemelijk heeft gemaakt dat haar aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Verweerder heeft hiertoe overwogen dat geen geloof kan worden gehecht aan het asielrelaas van eiseres om reden dat zij onjuiste gegevens heeft verstrekt over haar afkomst. Op geen enkele wijze heeft eiseres haar Burundische nationaliteit aannemelijk weten te maken. Eiseres heeft geen op echtheid te controleren documenten overgelegd waarmee zonder enige twijfel de gestelde herkomst zou kunnen worden bevestigd. De door eiseres overgelegde Burundische identiteitskaart leidt niet tot een ander oordeel nu vanwege het ontbreken van referentiemateriaal niet kan worden vastgesteld dat het document authentiek is. Zelfs de ambassade van Burundi kan hieromtrent geen uitsluitsel geven. Nu eiseres met het identiteitsdocument haar nationaliteit niet onomstotelijk kan aantonen, is zij in de gelegenheid gesteld middels het beantwoorden van vragen terzake elementaire gegevens omtrent haar directe woon- en leefomgeving, de door haar gestelde herkomst aannemelijk te maken. Eiseres is hierin naar het oordeel van verweerder niet geslaagd. Eiseres heeft wisselende en onjuiste verklaringen afgelegd. Eiseres heeft ook op basis van de talen die zij spreekt, te weten Frans en Lingala, niet aannemelijk weten te maken dat zij Burundese is nu deze talen in meerdere Afrikaanse landen worden gesproken. Onder verwijzing naar het algemene ambtsbericht van 17 januari 2005 (kenmerk: DPV/AM-865649/05) heeft verweerder overwogen dat het nauwelijks denkbaar is dat personen van de Burundese nationaliteit geen Kirundi spreken. Eiseres heeft tegenstrijdige verklaringen afgelegd omtrent haar verblijf in de Democratische Republiek Congo en haar verblijf in Burundi. Het aanvullend gehoor van 18 juli 2005 heeft voor verweerder niet tot een ander inzicht geleid. Sterker, eiseres heeft alsdan verklaringen afgelegd die in tegenspraak zijn met haar eerdere verklaringen betreffende het seksueel misbruik door [redacted]. Gelet hierop en het feit dat zij zeer summier is geweest in de verklaringen wordt door verweerder niet geloofwaardig geacht dat eiseres de Burundische nationaliteit heeft. Verweerder heeft bij verweerschrift opgemerkt dat uit de verslagen van de gehoren niet blijkt dat eiseres vanwege een zodanige gemoedstoestand niet in staat was juist te verklaren terzake elementaire omgevingsvragen. Eiseres heeft haar stellingen omtrent haar onvermogen haar relaas op juiste en adequate wijze naar voren te brengen niet met een medische verklaring onderbouwd. Derhalve handhaaft verweerder het standpunt dat de door eiseres gestelde nationaliteit ongeloofwaardig is nu zij een aantal specifieke elementaire vragen daaromtrent niet heeft kunnen beantwoorden terwijl daarvoor geen medische verklaring is noch te verklaren is door verwijzing naar haar leeftijd en opleiding.

2.3. Eiseres meent dat verweerder zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat haar nationaliteit en herkomst - en dus ook het asielrelaas - ongeloofwaardig zijn. Verweerder is geheel voorbij gegaan aan het feit dat eiseres vanaf haar tweede/derde levensjaar tot haar achttiende niet in Burundi woonachtig was. Eiseres heeft slechts een half jaar (bewust) in _____ gewoond, te weten vanaf maart 2003 tot en met september 2003. De stelling dat op grond van de door eiseres gesproken talen niet geloofwaardig is dat eiseres de door haar gestelde herkomst heeft, acht zij ook om die reden onjuist. Alleen al omdat zij niet langdurig in de streek rond _____ danwel in Burundi, heeft gewoond. Eiseres merkt voorts op dat zij met de overlegging van haar identiteitskaart een begin van bewijs heeft geleverd afkomstig te zijn uit Burundi. Verweerder heeft geen medewerking willen verlenen aan verificatie daarvan bij de ambassade te Brussel zodat het niet aangaat eiseres tegen te werpen dat zij haar identiteit en nationaliteit niet heeft aangetoond. Eiseres verkeert immers in bewijsnood. Omdat eiseres pas op haar achttiende jaar weer terugkeerde in Burundi valt het haar niet te verwijten dat zij niet wist dat personen reeds vanaf het twaalfde jaar in het bezit dienen te zijn van een identiteitskaart. De reden van de onjuiste beantwoording van de vraag aan eiseres omtrent de identificatieplicht is waarschijnlijk omdat zij er zelf niet vanaf haar twaalfde jaar mee geconfronteerd is. Eiseres stelt dat zij ook overigens geen aan haar toe te rekenen kennisvacuüm heeft nu zij in Burundi niet naar school is geweest en vrijwel haar hele leven in Congo heeft gewoond. Voorts is door verweerder uit het oog verloren dat eiseres door de gebeurtenissen op 25 september 2003 en de daarna ondergane verkrachtingen getraumatiseerd is geraakt. Eiseres doet derhalve niet alleen een beroep op het traumata-beleid, ook onderstreept zij hiermee de verklaring voor de tegenstrijdigheden in haar relaas. Verweerder heeft ten onrechte nagelaten te onderzoeken of de door hem geconstateerde tegenstrijdigheden wellicht een gevolg waren van het trauma van eiseres. Het had op de weg van verweerder gelegen een onderzoek -door het Bureau Medische Advisering, BMA- hiernaar in te stellen. Eiseres stelt dat het bestreden besluit is genomen in strijd met de in acht te nemen zorgvuldigheid en dat een deugdelijke motivering van het besluit ontbreekt. Eiseres meent dat zij ten onrechte niet is toegelaten op één van de gronden van artikel 29, Vw 2000.

Beoordeling van het beroep

- 2.4. Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, c en d, Vw 2000, kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 worden verleend aan de vreemdeling
- a. die verdragsvluchteling is;
 - b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen; of
 - c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst; of
 - d. voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van Onze Minister van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar.
- 2.5. Op grond van artikel 1 (A) van het Verdrag van Genève van 1951 betreffende de status van vluchtelingen (het Vluchtelingenverdrag) worden vreemdelingen die afkomstig zijn uit een land waarin zij gegronde redenen hebben te vrezen voor vervolging wegens hun godsdienstige of politieke overtuiging of hun nationaliteit dan wel wegens het behoren tot

een bepaald ras of een bepaalde sociale groep, als vluchteling beschouwd.

2.6. Niet is gebleken dat de politieke en mensenrechtensituatie in Burundi zodanig is dat uitsluitend in verband daarmee aan een vreemdeling uit dat land een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 moet worden verleend. Daarom zal aannemelijk moeten zijn dat met betrekking tot eiseres persoonlijk feiten en omstandigheden bestaan op grond waarvan kan worden geoordeeld dat een verblijfsvergunning op die grond moet worden verleend.

2.7 Verweerder heeft het asielrelaas van eiseres primair ongeloofwaardig geacht. De rechtbank ziet zich derhalve eerst voor de vraag gesteld of verweerder zich in redelijkheid op dit standpunt heeft kunnen stellen. In het bestreden besluit – waar het voornemen integraal deel van uitmaakt – is verweerder uitgebreid ingegaan op de gronden waarop verweerder tot dit oordeel is gekomen. Verweerder heeft zijn standpunt gebaseerd op de tegenstrijdige verklaringen die eiseres in de gehoren heeft afgelegd. Daarbij komt dat eiseres de door haar gestelde nationaliteit niet middels een op echtheid te verifiëren document heeft onderbouwd. Daarbij heeft eiseres onvoldoende informatie weten te verstrekken omtrent haar woon- en leefomgeving, terwijl zij daar volgens eigen verklaring in elk geval een half jaar zou hebben verbleven. De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de door eiseres gestelde nationaliteit en daarmee het asielrelaas van eiseres ongeloofwaardig moet worden geacht.

Voorts is er geen grond voor het oordeel dat verweerder het bestreden besluit onvoldoende zorgvuldig heeft genomen door geen onderzoek te doen naar de reden van de tegenstrijdige verklaringen die gelegen zou zijn in het gestelde trauma van eiseres. In dit kader overweegt de rechtbank dat eiseres onvoldoende heeft aangedragen, bijvoorbeeld een medische verklaring dienaangaande, op grond waarvan verweerder daartoe zou zijn gehouden. Anders dan eiseres is de rechtbank van oordeel dat het bestreden besluit voldoende draagkrachtig is gemotiveerd. Gelet op het vorenstaande kan eiseres derhalve niet aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000, een aanspraak op een verblijfsvergunning ontlenen.

2.8 Het is, mede gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, niet aannemelijk dat eiseres gegronde redenen heeft om aan te nemen dat zij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen, zodat eiseres aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000 evenmin aanspraak op een verblijfsvergunning kan ontlenen.

2.9 Eiseres heeft zich beroepen op het traumatabeleid nu ten aanzien van haar bijzondere klemmende redenen van humanitaire aard gelden. Eiseres heeft hierbij gewezen op haar familieomstandigheden alsmede op de behandeling die zij zelf heeft ondergaan. Zoals hiervoor onder 2.7 is overwogen vormt de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van eiseres reeds aanleiding aan eiseres geen verblijf toe te staan op grond van het traumatabeleid. De enkele stelling van eiseres op dit punt is onvoldoende om een beroep op het traumatabeleid te kunnen rechtvaardigen. Met verweerder is de rechtbank derhalve van oordeel dat niet is gebleken van zodanige klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van vertrek uit het land van herkomst dat niet van eiseres zou kunnen worden verlangd dat zij terugkeert naar het land van herkomst. Eiseres kan derhalve aan artikel 29, eerste lid, onder c, Vw 2000 evenmin aanspraak op een verblijfsvergunning ontlenen.

2.10 Eiseres heeft tevens een beroep gedaan op het door verweerder ten aanzien van Burundi gevoerde categoriale beschermingsbeleid. Dit beleid is gevoerd tot 19 juli 2006. Volgens het tot dan geldende beleid komen asielzoekers uit Burundi, behoudens contraindicaties, in aanmerking voor een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000. Bij de beoordeling of een verblijfsvergunning op grond van voornoemd beleid moet worden verleend, wordt in de eerste plaats gekeken of de identiteits- en nationaliteitsgegevens buiten twijfel staan. De rechtbank stelt vast dat verweerder ongeloofwaardig heeft geacht dat eiseres afkomstig is uit Burundi en de Burundese nationaliteit bezit. Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, heeft verweerder redelijkerwijs kunnen stellen dat het asielrelaas van eiseres, met name terzake van de door eiseres gestelde identiteit en nationaliteit, ongeloofwaardig is. Eiseres kan derhalve niet aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw 2000, een aanspraak op een verblijfsvergunning ontleen.

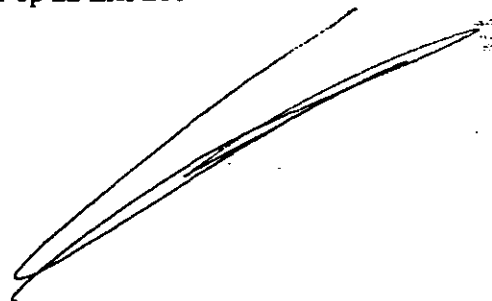
2.11 Gelet op het voorgaande heeft verweerder de aanvraag terecht afgewezen. Het beroep is dan ook ongegrond.

2.12 Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. D.M. Schuiling en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van J.A.B. Peterse-Verver als griffier op 22 mei 2007.

Tegen de uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden:

07 JUN 2007
VOOR AFSCHRIFT CONFORM DE GRIFFIER
VAN DE RECHTBANK
TE 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 4 JUL 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Toevoeging is aangevraagd

HOGER BEROEP

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak
van de Raad van State

Appellante is geboren op (Burundi),
van Burundische nationaliteit, wonende te voor deze zaak
woonplaats kiezende te Rotterdam aan de Eendrachtsweg 74 op het kantoor van
mr. S.R. Kwee die verklaart door haar bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn om dit
beroep in te stellen en in deze als haar gemachtigde op te treden.

1. Appellante stelt hierbij **hoger beroep** in tegen de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen d.d. 22 mei 2007, verzonden op 7 juni 2007 (procedurenummer: Awb 05/50472), waarbij het beroep van appellante d.d. 10 november 2005 gericht tegen het besluit van 13 oktober 2005 van de Staatssecretaris van Justitie voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, verder te noemen verweerder, inzake de afwijzing van de asielaanvraag van appellante d.d. 24 oktober 2003, ongegrond is verklaard. Een afschrift van deze uitspraak is hierbij gevoegd (productie 1).
2. Appellante kan zich met voornoemde uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, verder te noemen de Rechtbank, niet verenigen om **de hierna volgende grieven**, waarbij verzocht zij om de gronden van de beroepsprocedure hier als herhaald en ingelast te beschouwen.
3. De eerste grief richt zich tegen het oordeel van de Rechtbank vermeld onder rechtsoverweging 2.7 alwaar, kort samengevat, is overwogen, dat de

Rechtbank van oordeel is dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de door appellante gestelde nationaliteit en daarmee haar asielrelaas ongeloofwaardig moet worden geacht. Ten onrechte heeft de Rechtbank en verweerder aldus overwogen. Appellante heeft wel degelijk de Burundische nationaliteit. Zij heeft daartoe ook een identiteitskaart overgelegd en aantoonbaar getracht deze zelf te laten onderzoeken, hetgeen haar echter zijdens verweerder niet werd toegestaan en haar dan in de bestreden beschikking – ten onrechte - verweten wordt. Appellante heeft bijna haar gehele leven, vanaf haar 2^e c.q. 3^e levensjaar tot haar 18^e in de Democratische Republiek Congo (DRC) gewoond en aldaar zowel lager als ook een deel middelbaar onderwijs gevolgd. Evident is dat zij daardoor niet veel kennis kan hebben over Burundi. Gelet op dit feit dat appellante dus niet langdurig in de streek rond dan wel in Burundi heeft gewoond, noch aldaar scholing heeft gevolgd, heeft zij dientengevolge ook geen actieve kennis van het Kirundi noch Swahili. Wel spreekt appellante onder meer vloeiend Frans. Dit is ook de taal die zij met haar Burundische ouders in de DRC sprak. Het Frans is samen met het Kirundi dé officiële taal van Burundi. Deze informatie staat vermeld op pagina 5 van het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken d.d. 17 januari 2005 en is expliciet in de gronden van het beroep aangedragen. Appellante is begrijpelijkerwijs en uitgaande van haar geloofwaardigheid door onder meer de dood van haar ouders en de haar aangedane verkrachtingen getraumatiseerd geraakt. Kortom verweerder en de Rechtbank hebben nagelaten de zaak van appellante daadwerkelijk te beoordelen uitgaande van de door haar aangedragen feiten in het licht van de algemeen bekende informatie uit het ambtsbericht. Hierdoor is miskend dat appellante wel degelijk afkomstig is uit Burundi, de Burundische nationaliteit heeft en de waarheid heeft gesproken in haar asielrelaas. Het is voor appellante en ook voor haar partner buitengewoon psychisch belastend om telkenmale als ongeloofwaardig te worden beoordeeld ondanks alle inspanningen. Tevergeefs heeft zij immers een verzoek om ‘tracing’ gedaan

via het Rode Kruis, hulp gevraagd bij een psychiater, gepoogd af te reizen naar Brussel etc.

4. De tweede grief richt zich tegen het oordeel van de Rechtbank vermeld onder rechtsoverwegingen 2.8 en 2.9 alwaar, kort samengevat, is vermeld dat appellante geen aanspraak heeft op een verblijfsvergunning asiel in verband met een reëel risico op schending van artikel 3 EVRM noch aanspraak heeft op een verblijfsvergunning in gevolge het traumatabeleid vanwege de – vermeende - ongeloofwaardigheid van haar asielrelaas. Voor de toelichting op deze grief zij verwezen naar de toelichting op de vorige alwaar is uitgelegd dat ten onrechte door verweerder de door appellante aangedragen feiten ongeloofwaardig zijn beoordeeld, hetgeen in strijd is met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel en het beginsel van een draagkrachtige motivering.

REDENEN WAAROM appellante zich tot U wendt met het verzoek dit hoger beroep gegrond te verklaren, de bestreden uitspraak d.d. 22 mei 2007 van de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen te vernietigen en zo mogelijk te bepalen dat aan appellante alsnog een verblijfsvergunning asiel wordt verstrekt.

Rotterdam, 3 juli 2007

Gemachtigde,

